Şcoala românească de box a trecut cu brio examenul european

Cu voce de stentor, crainicul a anunţat numele ultimului dintre cei 11 noi campioni europeni. Abia s-au stins acordurile imnului românesc şi confratele vest-german Hansgert Lindekamp a traversat băncile cu pupitre venind în goană să ne chestioneze asupra detaliilor care puse cap la cap sînt singure în măsură să clarifice succesul autohton. Curiozitatea de ultimă oră a reprezentanţilor presei străine a fost stîrnită de miracolul boxului românesc, revelat în proporţii pe care semnele obişnuite nu le făceau previzibile.

Atunci cînd, la congresul de la Teheran, A.I.B.A. a acordat federaţiei române dreptul de a organiza ediţia a 18-a a campionatului european, s-a ţinut seama firește de tradiţiile valoroase ale boxului românesc, de prezenţa sa statornică în competiţia continentală, de unele rezultate de valoare şi nu în ultimul rînd de binecunoscuta capacitate organizatorică a mişcării noastre sportive. Toate aceste elemente anticipate şi-au găsit confirmarea la Bucureşti, dînd membrilor federaţiei internaţionale motive de satisfacţie pentru alegerea făcută.

Ceea ce însă nu putea fi prevăzut era succesul sportiv al reprezentanţilor României. Recolta bogată de medalii nu este intim sau indispensabil legată de locul de desfăşurare a competiţiei, cu excepţia acelor ţări (U.R.S.S. sau Polonia) unde şcolile naţionale de box s-au impus cu autoritate. Palmaresul campionatelor europene postbelice arată, de pildă, cinci ediţii în care boxerii gazdă nu au obţinut nici un titlu. Numai la Moscova (1963) sovieticii au primit şase centuri, iar la Varşovia (1953) polonezii — cinci. La ultima ediţie, de la Roma (1967), italienii nu au putut promova decît doi campioni europeni. Din această pricină, triumful românesc la Bucureşti a produs atîta uimire pe cît admiraţie, mai ales în cercurile străine, pentru că noi înşine, cei care-i urmărim mult pe pugiliştii români, cei care le-am studiat şi analizat evoluţiile, în ultima vreme, la campionatul naţional, la antrenamente, în meciurile publice (cu sau fără miză), ştiam cu pertinenţă — chiar dacă atunci încă nu îndrăzneam să ne exprimăm cu voce tare nădejdile — că sîntem în prezenţa unui lot cum încă nu am avut în ţara noastră. Crearea unei selecţionate de tineret, care să taloneze permanent (cu toate avantajele unei asemenea circumstanţe) echipa seniorilor, a validat o politică federală fructuoasă, cu efecte mult mai rapide decît ne-am fi aşteptat poate. Cu un an în urmă, cînd am însoţit la Bolzano o formaţie tînără, viguroasă, ambiţioasă şi extrem de talentată, am presimţit dar n-am fi putut jura că strălucita consacrare va veni atît de repede. Cine ar fi putut bănui, atunci, că, lipoveanul Cuţov va purta medalia de aur, iar bucureşteanul Silberman — de argint?

La toate acestea trebuie să fi meditat ieri dimineaţă Titi Dumitrescu, pe care l-am întîlnit destul de tulburat, într-o promenadă solitară de destindere citadină, după emoţiile, concentrarea, fierbinţeala ultimelor zile. Discuţia cu tînărul antrenor — evocînd scene din finalele serii precedente — ne-a întărit convingerea că pentru viitoarele campionate continentale din 1971 (indiferent unde se vor ţine) şi mai ales pentru Jocurile Olimpice din 1972, avem creat un nucleu de bază. În special, însă, s-a creat o atmosferă propice boxului, o ambianţă favorabilă prospecţiei, pregătirii, selecţiei. Poate că am ajuns în stadiul în care se va vorbi şi despre şcoala românească de box cu acelaşi respect cu care sînt pomenite cea sovietică şi cea poloneză (în ciuda eşecului de la Bucureşti).

Dacă selecţia pentru campionatul european s-a dovedit fericită în proporţie cvasi-unanimă, aceasta dovedeşte şi o abundenţă de resurse. Nu a scăpat nimănui faptul că responsabilii români au avut ţăria de a renunţa, din motive bine întemeiate, la serviciile unui campion european (Gîju), că ei au preferat elementele tinere, în formă şi cu un bun bagaj tehnic. Este poate la fel de semnificativ faptul că la „trofeul Ingemar Johansson", care premiază calităţile tehnice şi tactice, au concurat cu bune şanse (prin votul majoritar al ziariştilor străini) şi boxerii români: Ciucă (aflat de altfel pe locul 2 în imediata apropiere a lui Pozniak), Dumitrescu şi Monea. În general s-a observat buna pregătire fizică a pugiliştilor români, suport excelent pentru virtuţile lor tehnice şi de cele mai multe ori şi tactice. I-am văzut, cu destulă surprindere, chiar pentru noi care îi cunoaştem pornind lupta temperat fără izbucniri furibunde, dozîndu-şi consumul de energie în aşa fel încît potenţialul în ultimele trei minute să rămînă preponderent asupra adversarului şi să impresioneze pe — omeneşte atît de influenţabilii — arbitri. Ceea ce au şi reuşit, poate cu excepţia lui Mihai Aurel, victimă nu a inferiorităţi sale ci tocmai a epuizării pretimpurii.

Trecînd în revistă elementele de suport ale boxerilor români, nu putem neglija încurajările unui public entuziast, bun cunoscător al sportului, temperamental şi obiectiv. Cu atît mai neplăcute au părut firește manifestările unor spectatori (poate aceiaşi care au făcut atîta rău renumelui nostru sportiv la meciurile de fotbal Rapid—Juventus Torino sau Dinamo—West Bromwich Albion), excesele unor privitori care-şi varsă năduful cu totală nesportivitate, cu lipsă de respect faţă de concurenţi în primul rînd. În acest sens, poate că e şi vina corpului nostru de arbitri, care ar trebui să obişnuiască publicul local, încă de la meciurile interne, cu regulile aspre, implacabile în tendinţa lor umanitară, ale unui sport dificil şi lesne confundabil cu încăierarea.

Dar despre recent încheiatul campionat european, va mai curge multă cerneală, şi noi n-o vom economisi.

Victor BANCIULESCU

Au cuvîntul oaspeţii

RAYMOND MEYER, (redactor de specialitate la ziarul „L'Equipe"— Paris): *„Şi acum, după ultimul sunet de gong, părerea excelentă despre organizare rămîne valabilă. În ce priveşte nivelul tehnic al competiţiei, îl găsesc echivalent cu cel de la Roma (1967), mai bun decît în turneul olimpic de la Ciudad de Mexico. În general, rezultatele din faza finală a întrecerii sînt corecte, cei mai buni primindu-şi răsplata. Cu toate acestea, n-aş putea spune că activitatea arbitrilor de ring şi judecătorii nu poate ridica obiecţii. Cred că n-ar fi rău să se studieze posibilitatea introducerii unui sistem asemănător cu cel din patinajul artistic sau din gimnastică adică să nu se ia în considerare notele extreme, favorabile sau defavorabile cuiva, acordîndu-se astfel victoriile cu 2—1. S-ar evita cazurile izolate (din păcate uneori strigătoare la cer), de părtinire sau de greşeală gravă. De altfel, am avut senzaţia că maniera de arbitraj şi de acordare a punctelor suferă mai mult de pe urma lipsei de unitate în concepţie decît de pe urma neobiectivităţii".*

DRAGO MAROVICI („Sportske Novosti" — Zagreb). *„Am asistat la Bucureşti pentru prima oară la un campionat european de box şi, deci, n-aş putea să compar nivelul său valoric cu acela atins de alte ediţii ale acestei competiţii. Colegii mei iugoslavi care au văzut şi alte campionate afirmă că de data aceasta nivelul general a fost ceva mai scăzut. În ceea ce priveşte publicul bucureştean consider că el îşi susţine cu mult zel sportivii favoriţi, adeseori şi pe oaspeţi aşa cum a făcut, de exemplu, cu boxerii iugoslavi, italieni şi din alte ţări.*

Arbitrajul a fost, în linii generale, bun. Totuşi, la primele reuniuni, s-au comis cîteva inadvertenţe. Dintre boxerii care au evoluat, cel mai mult mi-a plăcut Dan Pozniak. Este un pugilist desăvîrşit. O caldă mulţumire celor ce ne-au ajutat să ne desfăşurăm, în cele mai bune condiţii, activitatea de informare a cititorilor noştri".

MARELE CIUCĂ „CEL MIC" ŞI CEILALŢI

Însemnări de la masa presei

Scriu aceste rînduri în momentul cînd nici nu sînt cunoscuţi toţi finaliştii campionatelor europene de la Bucureşti. Cu toate acestea aş dori să prezint omagii cu anticipare boxerilor români. Campionatele europene 1969 au fost în primul rînd un bun prilej de afirmare pentru ei, în calitate de reprezentanţi ai ţării organizatoare, gazdă, iar ei au ştiut să folosească acest prilej, sub conducerea antrenorului lor. Desigur, nu toţi sînt la fel de perfecţi, dar împreună formează o forţă, care trebuie să insufle admiraţia nu numai spectatorilor de acasă.

Noi, în Cehoslovacia, iubim boxul tehnic. Nu ne place să vedem în ring nişte bătăuşi primitivi. Pe de altă parte ştim că tehnica trebuie să fie dublată de aptitudini fizice şi un înalt simţ al luptei. Or, tocmai aceste calităţi lipsesc în momentul de faţă boxerilor cehoslovaci, care nu par dispuşi să se antreneze intens. Din această cauză ei nu-şi pot „vinde" bine talentul, iar strugurii sînt prea acri încă pentru ei. Dar predecesorii lor dispuneau de calităţile necesare unui boxer: de ex. „musca" de nivel mondial, Frantisek Maidloch (cîştigător în meciul Europa—America), a rămas cu siguranţă în amintirea unuia dintre marii săi adversari, M. Dobrescu.

Şcoala română de box este azi admirabil demonstrată în special de Constantin Ciucă. Performanţa sa în meciul cu rutinatul polonez Olech, din cadrul sferturilor de finală, a fost un box pentru finii cunoscători! După meci am telefonat la Praga: isteţimea în box a sărbătorit un triumf. În ultima repriză, Ciucă l-a declasat literalmente pe adversarul său. A fost o performanţă admirabilă. În acest duel Ciucă a demonstrat că boxul poate fi o „splendidă artă", un spectacol estetic. A demonstrat că boxerul nu trebuie să fie în ring numai pentru a se lăsa bătut măr. Boxerul nostru Iulius Torma, campion olimpic în 1948 şi campion european în 1949 spune: „să ştii să loveşti, fără să fii lovit!" Acest principiu îl stăpîneşte Ciucă în mod admirabil.

Mi-au plăcut şi alţi reprezentanţi români. De exemplu, Dumitrescu, pe care l-am numit în reportajul meu „uraganul ringului", sau Cuţov, care în meciul cu sovieticul Lomakin a ştiut să înfrunte loviturile mai puternice ale adversarului său cu mobilitatea şi inteligenţa sa. Mi-a plăcut, de asemenea, foarte mult cum a ştiut Cuţov să-şi gradeze efortul de la prima rundă prudentă, pînă la impresionantul finiş din repriza a 3-a. Tocmai această rezonabilă dozare a efortului şi creşterea ritmului i-au asigurat, cred, o victorie binemeritată. Ştim, doar, că şi în faţa arbitrilor ultima repriză are cea mai mare greutate.

De asemenea, greul Alexe merită atenţie. Poate şi pentru motivul că Cehoslovacia a prezentat la această categorie pe campionul european din 1963 (Josef Nemec), care a fost reprezentantul unui box raţional, bogat în conţinut, trebuie să preţuiesc calităţile lui Alexe indiferent de locul pe care îl va ocupa el în această competiţie. Îmi place la el, în primul rînd, faptul că nu atacă cu orice preţ, fără cap, ci preferă o retragere din care să atace precis la momentul oportun. Iar aceasta este arta apărării active.

Prin comportarea lor la campionatele europene 1969 reprezentanţii români şi-au înscris pentru totdeauna numele în analele boxului european (chiar dacă în finală i-ar întrece cineva în ce priveşte numărul celor mai valoroase medalii). Într-adevăr, — aveai ce admira la ei!

Oldrich HAJEK
Ceskoslovensky Sport-Bratislava

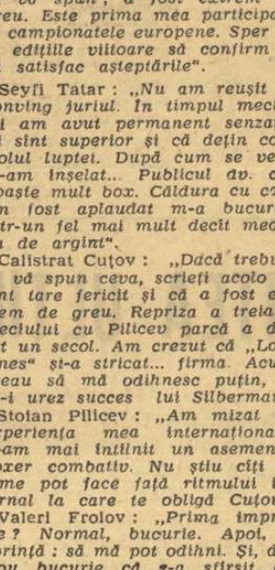

sportul în lume

Tenismanii români au sosit la Valencia

NU VA JUCA MANUEL SANTANA ÎN ECHIPA SPANIEI?

Reprezentativa de tenis a României a sosit duminică seara la Valencia, unde este programată întîlnirea cu echipa Spaniei, în cadrul semifinalei zonei europene a „Cupei Davis" (grupa B). Au făcut deplasarea **Ilie Năstase, Ion Ţiriac şi Petre Mărmureanu,** însoţiţi de **Gheorghe Cobzuc,** căpitanul echipei. Ei urmează să-şi înceapă pregătirile la locul viitoarei dispute. Joi are loc şedinţa tehnică, pentru tragerea la sorţi a jocurilor, care încep vineri după amiază.

O convorbire telefonică avută cu redacţia ziarului AS din Madrid ne informează că **Manuel Santana,** care a suferit o întindere musculară în cursul turneului de la Roland Garros, continuă să fie sub supravegherea medicilor, aşteptînd diagnosticul lor definitiv. În cercurile sportive din capitala Spaniei există totuşi convingerea că primul lor jucător va putea apare în meciul cu România.

Trimisul nostru special, CONSTANTIN ALEXE, transmite:

Ora startului în finala C.C.E. a sosit

Voleibaliştii români cred în victorie!

Ora startului în primul meci al finalei celei de a X-a ediţii a C.C.E. la volei masculin a sosit. Componenţii celor două echipe aşteaptă nerăbdători dar şi cu firească emoţie începutul partidei, animaţi de dorinţa de a-şi apropria victoria în această primă manşă şi, deci, de a realiza marele pas spre cucerirea trofeului continental al formaţiilor de club.

În aceste zile Steaua şi T.S.K.A. au efectuat intense pregătiri, iar la ora cînd iubitorii voleiului din ţara noastră citesc aceste rînduri se stabilesc ultimele scheme tactice. Luni după amiază sportivii noştri au făcut un nou antrenament în sala Slivniţa. Trebuie să spunem, însă, că la antrenamentul de duminică, tînărul State a suferit o luxaţie la cotul sting, devenind indisponibil. Echipa de bază se simte bine.

La ora la care transmit aceste rînduri încă nu s-a stabilit sala în care se va juca. Motivul? La „Universiada" a avut loc expoziţia mondială de filatelie „Sofia '69" care s-a închis duminică. Pînă luni seara pliantele pe care au fost expuse mărcile poştale nu fuseseră strînse, iar gazdele nu au putut da asigurări că marţi dimineaţa Steaua va putea face un antrenament de acomodare. Meciul începe la ora 19 şi va fi condus de un cuplu reputat: Lange şi Schneider (ambii din R.D.G.). În privinţa pronosticurilor, gazdele se abţin. Mizează foarte mult pe ofensiva lui Simov (31 ani) declarat în acest an cel mai bun trăgător al campionatului şi de aceea au insistat ca înainte de începerea partidei să se stabilească oraşul care la 20 iunie ar urma să găzduiască un eventual al treilea meci. Pînă acum au rămas în discuţie Belgradul şi Viena. Dar încă nimic nu este definitiv.

Noi am vrea să nu mai fie necesar al treilea joc.

Petre Mihaiuc — învingător la Budapesta

BUDAPESTA, 9 (Agerpres) Întîlnirea internaţională de gimnastică disputată la Budapesta între selecţionatele masculine de gimnastică ale Ungariei şi României s-a încheiat cu victoria gazdelor cu scorul de 279,75—279,65 puncte. La individual, primul loc a fost ocupat de gimnastul român Petre Mihaiuc cu 56,50 p, urmat de Bordan şi Kovacs (ambii Ungaria) cu 56,20 şi respectiv 56,05. Cîştigătorii concursului pe aparate: **sol:** P. Mihaiuc (R) — 9,55; **cal cu minere:** Berczi (U) şi M. Gheorghiu (R) — 9,55 p; **inele:** C. Bălan (R) — 9,60 p; **sărituri:** P. Mihaiuc (R) — 9,50 p; **paralele:** Kovacs (Ungaria) şi P. Mihaiuc (R) — ambii 9,50; **bară:** Gh. Tohăneanu (R) — 9,60 p.

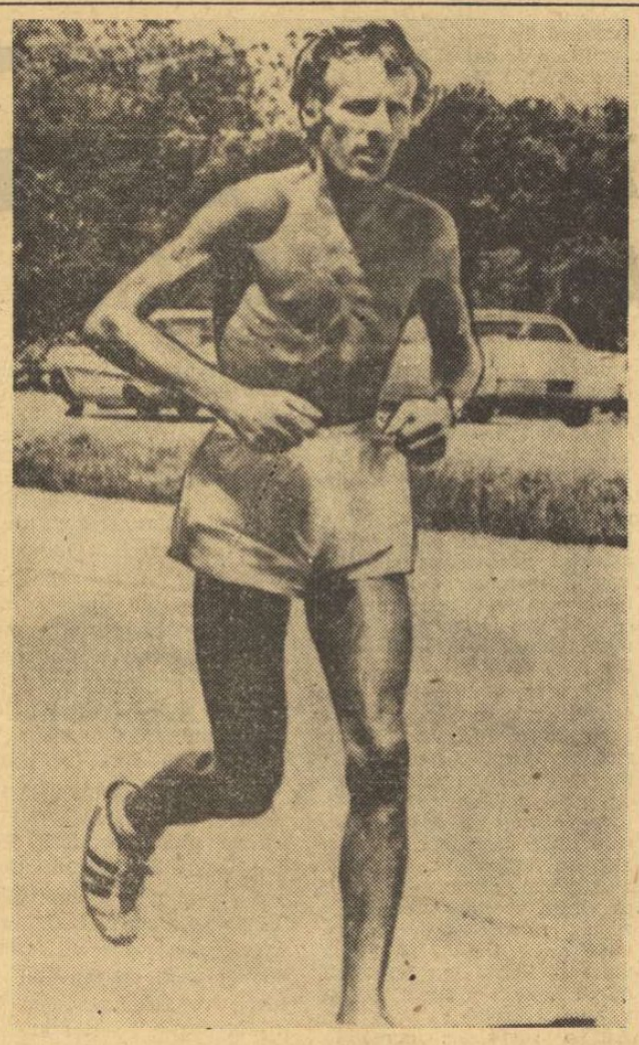

Renumitul alergător de fond britanic Bruce Tulloh, aflat în în plină cursă transcontinentală: Coasta de Est — Coasta de Vest a Americii... de Nord. El speră să ajungă la destinaţie (la capătul a 2 850 de mile!) în mai puţin de 73 de zile. Iar de data asta nu mai e desculţ...

Întrecerile internaţionale de tir

(Urmare din pag. 1)

MANIA 1474 p, 2. Iugoslavia 1433 p, 3. Bulgaria 1418 p, 4. Turcia 962 p; **poziţia genunchi 40 f:** INTERNAŢIONALE: 1. Writer (S.U.A.) 396 p, 2. Wunderlich (R.D.G.) 394 p, 3. Nagy (Ungaria) 393 p, 4. HRIB (România) 392 p, 5. Loncar (Iugoslavia) 392 p, 6. Gary Anderson (S.U.A.) 391 p, BALCANIADA: 1. Loncar (Iugoslavia) 392 p, 2. ALLERHAND (România) 389 p, 3. ROTARU (România) 388 p, 4. Sipek (Iugoslavia) 387 p, 5. Milanovici (Iugoslavia) 386 p, 6. Grozdanovici (Iugoslavia), **echipe:** 1. Iugoslavia 1551 p, 2. ROMÂNIA 1543 p, 3. Bulgaria 1532 p, 4. Turcia 1083 p; **3×40 f:** INTERNAŢIONALE: 1. Writer (S.U.A.) 1167 p, 2. Rigby (S.U.A.) 1157 p, 3. Klingner (R.F.G.) 1155 p, 4. ROTARU (România) 1155 p, 5. Wunderlich (R.D.G.) 1152 p, 6. Eigenbrot (R.F.G.) 1152 p, BALCANIADA: 1. ROTARU (România) 1155 p, 2. ALLERHAND (România) 1143 p, 3. CABAN (România) 1141 p, 4. Loncar (Iugoslavia) 1141 p, 5. Grozdanovici (Iugoslavia) 1141 p, 6. VASILESCU (România) 1140 p, **echipe:** 1. ROMÂNIA 4588 p, 2. Iugoslavia 4545 p, 3. Bulgaria 4465 p, 4. Turcia 3208 p.

Pistol viteză (duel) 30 f-probă eliminatorie: INTERNAŢIONALE: turul I: Todorov (Bulgaria) — Dommrich (R.D.G.) 295 p—293 p, Papagheorgopoulos (Grecia) — Marchand (R.D.G.) 295 p—293 p, ATANASIU (România) — Müller (R.F.G.) 296 p—295 p, Vaczi (Ungaria) — Galeano (Spania) 295 p—290 p, Withacre (S.U.A.) — Koulis (Grecia) 298 p—284 p, Tonev (Bulgaria) — Dobşa (Ungaria) 297 p—204 p, TRIPSA (România) — Düring (R.D.G.) 299 p—296 p, Falta (Cehoslovacia) — POPA (România) 298 p—286 p, Gonzales (Spania) — Vana (Cehoslovacia) 296 p—294 p, Hurt (Cehoslovacia) — GERED (România) 293 p—287 p, MAGHIAR (România) — Mc Nally (S.U.A.) 292 p—289 p, Masurat (R.F.G.) — Nacovski (Cehoslovacia) 291 p—286 p, Krauser (R.F.G.) — IUGA (România) 290 p—286 p, Blankenship (S.U.A.) — Cayolla (Portugalia) 283 p—282 p, ROŞCA (România) — Hünke (R.F.G.) 294 p—292 p, **turul II:** Papagheorgopoulos — Todorov 292 p—275 p, ATANASIU — Amicosante (Italia) 292 p—284 p, Withacre — Vaczi 295 p—290 p, TRIPSA — Tonev 298 p—290 p, Falta — Gonzales 297 p—291 p, MAGHIAR — Hurt 297 p — 290 p, Trauser — Masurat 293 p—293 p (după baraj: 145 p—143 p), ROŞCA — Blankenship 294 p—293 p, **sferturi de finală:** ATANASIU — Papagheorgopoulos 296 p—296 p (după baraj: 147 p—139 p), Withacre — TRIPSA 298 p—297 p, Falta — MAGHIAR 296 p—291 p, ROŞCA — Krauser 299 p—295 p, **semifinale:** ATANASIU — Withacre 297 p—295 p, ROŞCA—Falta 297 p—294 p, FINALA: ROŞCA — ATANASIU 297 p—294 p, **pentru locurile 3—4:** Withacre — Falta 297 p—294 p.

Programul de azi: ora 9: armă standard 3×20 f — bărbaţi şi pistol liber 60 f; ora 11,45: armă standard 3×20 f — femei şi juniori (la juniori, întrecerile contează numai în cadrul Balcaniadei).

Heide Rosendahl 100 m. g. în 13,5

La Leverkusen (R.F.G.), sportiva vest-germană Heide Rosendahl a stabilit cea mai bună performanţă europeană în proba de 100 mg: 13,5.

CONCURSUL DE PENTATLON DE LA LUCERNA

Concursul internaţional de pentatlon modern desfăşurat la Lucerna (Elveţia) s-a încheiat cu victoria echipei Angliei care a totalizat 13335 p. Pe locurile următoare: Olanda—12993 p, Italia—12359 p.

Concursul internaţional de călărie de la Viena

VIENA, 9 *(prin telefon)*. La Stadhalle şi la Neustadt au continuat întrecerile din cadrul „Săptămînii militare internaţionale a calului". În proba completă, pe primul loc s-a clasat francezul Guyon, cu Lachacte, cu +39,7 p. Reprezentantul clubului Steaua, A. Costea, cu Severin, a ocupat locul 11 cu —17 p. Pe echipe, proba a fost cîştigată de Austria cu +34,6 p. Echipa Steaua n-a mai participat la concurs din cauza ploii torenţiale.

Duminică, a avut loc proba de dresaj „Sf. Gheorghe". Iată rezultatele: I. Cristina Stuckelberger (Elveţia), cu Merry-boy, 646 p, ...4. N. Mihalcea (România), cu Domino, 604 p. ... 10. I. Molnar România, cu Argint, 534 p. La sfîrşitul probei de obstacole pe echipe (2 manşe, 1,50 m) clasamentul arată astfel: 1. Italia 0 p., 2. Franţa 6 p., 3. Irlanda 12 p., ... 7. România 31¼p.

La Los Angeles Remarcabile performanţe atletice

In concursul internaţional de atletism de la Los Angeles, echipa Universităţii din California de Sud a stabilit cel mai bun rezultat mondial al sezonului în proba de ştafetă 4x110 yarzi cu timpul de 39,3. Campionul olimpic Bob Beamon a obţinut prima sa victorie în actualul sezon, cîştigînd proba de săritură în lungime cu 7,97 m. Fondistul mexican Juan Martinez s-a clasat pe primul loc în cursa de 5 000 m cu 13:46,6. Aruncarea discului i-a revenit lui Jay Silvester 63,45 m. Atletul cehoslovac Ludvik Danek, medaliat cu bronz la J.O. din Mexic, s-a clasat pe locul secund cu 62,03 m.

In proba feminină de 880 yarzi, Madeleine Manning (campioană olimpică la 800 m la Ciudad de Mexico) a terminat învingătoare cu timpul de 2:04.7 (nou record al S.U.A.).

Alte rezultate: 120 yarzi garduri: Willie Davenport — 13.5; suliţă: Mark Murro — 84.89 m; ciocan: George Frenn 67.13 m; 3000 m obstacole: Barry Brown — 8:38,6.

După victorie sau înfrîngere!

Primele cuvinte, primele impresii

8 iunie 1969.

Curiozitatea ne-a îndemnat să cunoaştem impresiile învingătorilor şi învinşilor imediat după meci. Încă nerefăcuţi după efortul depus, solicitaţi de fotoreporteri, de amatori de autografe, de prieteni şi admiratori, cei 22 de corifei ai ringului au răspuns cu amabilitate şi solicitărilor noastre.

György Gedo: „După prima repriză nu credeam că voi cîştiga. Intrasem puţin în panică şi nu ştiu cum aş fi putut privi această frumoasă centură, dacă în colţul ringului nu s-ar fi aflat maestrul Laszlo Papp".

Franco Udella: „Deşi după primul meci şi chiar după prima repriză a meciului din seara aceasta cu stîngaciul Gedo speram la locul I, am totuşi impresia că am reuşit să fac un meci frumos, care, de altfel, mulţumeşte şi pe antrenorii mei".

Constantin Ciucă: „În sfîrşit, după 13 ani de muncă am reuşit să fiu cea mai bună „muscă" din Europa. Şi la Berlin şi la Tokio şi la Roma, am ocupat locuri fruntaşe, dar locul I niciodată. În seara aceasta mi-am împlinit un vis frumos. Ce să vă mai spun? Sînt extrem de fericit".

Nicolai Novikov: „Am încercat tot ce s-a putut. Ciucă s-a dovedit de neînvins. În meciul cu el am învăţat cîteva lucruri care îmi vor prinde bine în viitor. Este un partener splendid şi, poate, cel mai corect boxer din cîţi am văzut la actuala ediţie, un adevărat „gentleman" al ringului".

Aurel Dumitrescu: „Acum trei luni mă gîndeam cum să fac să ajung în finala naţională. Şi iată, astăzi, port centura celui mai bun „cocoş" din Europa. Este cea mai fericită zi din viaţa mea. Niciodată nu am stat pe un podium şi n-am avut ocazia să ascult în această postură Imnul de Stat al ţării noastre. Vă spun drept, în acel moment, mi s-au muiat genunchii, cum nu mi s-a întîmplat în nici un meci".

Aldo Cosentino: „A fost mai bun. Îmi voi aduce aminte multă vreme de upercutul teribil al lui Dumitrescu. Din cauza lui n-am reuşit să fac nici o eschivă. Evoluţia lui pe acest ring a fost pe cît de surprinzătoare, pe atît de splendidă. Îl felicit".

Laszlo Orban: „Sînt extrem de fericit dar şi obosit. Nu ştiu ce să vă spun; a fost extrem de greu. Este prima mea participare la campionatele europene. Sper ca la ediţiile viitoare să confirm şi să satisfac aşteptările".

Seyfi Tatar: „Nu am reuşit să conving juriul. În timpul meciului am avut permanent senzaţia că sînt superior şi că deţin controlul luptei. După cum se vede m-am înşelat... Publicul dv. cunoaşte mult box. Căldura cu care am fost aplaudat m-a bucurat, într-un fel mai mult decît medalia de argint".

Calistrat Cuţov: „Dacă trebuie să vă spun ceva, scrieţi acolo că sînt tare fericit şi că a fost extrem de greu. Repriza a treia a meciului cu Pilicev parcă a durat un secol. Am crezut că „Longines" şi-a stricat... firma. Acum vreau să mă odihnesc puţin, şi să-i urez succes lui Silberman".

Stoian Pilicev: „Am mizat pe experienţa mea internaţională. N-am mai întîlnit un asemenea boxer combativ. Nu ştiu cîţi în lume pot face faţă ritmului infernal la care te obligă Cuţov".

Valeri Frolov: „Prima impresie? Normal, bucurie. Apoi, o dorinţă: să mă pot odihni. Şi, din nou bucurie că s-a sfîrşit cu bine — pentru mine — una din cele mai aprige ediţii ale acestei competiţii la care românii s-au prezentat excepţional".

Peter Stoicev: „Frolov este un fin tehnician. După tragerea la sorţi mă gîndeam la o medalie, dar nu la cea de aur, pe care o acordasem dinainte adversarului meu din această seară. Poate a fost o greşeală, dar asta nu înseamnă că n-am făcut tot ce am putut pentru a o cuceri".

Gunter Meier: „Am cîştigat cu prudenţa. Cred că grija pentru a evita dreapta lui Silberman mi-a adus victoria. Singura mea armă a fost apărarea urmată de ripostă. Am avut un moment dificil, cînd, după o lovitură pe care am recepţionat-o în abdomen n-am găsit altă soluţie de revenire decît să provoc un clinci, pe care, din fericire Silberman nu l-a sesizat".

Victor Silberman: „Am fost puţin obosit. Meciul cu Wolke m-a solicitat extrem de mult. Un accident la genunchi şi o răceală ne-au dat de lucru, mie şi medicului. Vă rog să nu le consemnaţi ca justificări. Socotesc că adversarul meu (chiar dacă mă întîlneam cu el la începutul competiţiei), ar fi făcut un meci tot atît de bun, ca în această seară. Judecă foarte bine şi niciodată nu întîrzie cu riposta".

Valeri Tregubov: „Tot timpul, pînă la semifinale mă gîndeam la Covaci. Brusc, a intervenit Facchetti, pe care nu-l prea cunoşteam. Sper, totuşi, c-am făcut un meci frumos. Medalia de aur pe care o voi duce la Volgograd, normal, mă bucură foarte mult".

Bruno Facchetti: „Sînt mulţumit de faptul că am ajuns în finală. Victoria asupra lui Covaci n-a fost numai o bucurie ci şi o speranţă pentru activitatea mea viitoare".

Vladimir Tarasenkov: „Sînt bucuros. Pînă la această finală eram vicecampionul U.R.S.S. Acum sînt campionul Europei. Meciul n-a fost uşor".

Mathe Parlov: „A fost un meci foarte dificil, poate cel mai greu din cariera mea. Am încercat totul dar Tarasenkov se dovedeşte a fi un tactician redutabil. Am pierdut".

Dan Pozniak: Normal, sînt bucuros că după o luptă extrem de grea am reuşit pentru a treia oară să intru în posesia centurii de campion european. Monea s-a dovedit foarte agresiv. Nu ştiu dacă voi abandona activitatea competiţională. Mai degrabă cred că voi continua".

Ion Monea: „Am încercat totul, m-am mobilizat cît am putut. Nu mi-a fost teamă nici un moment şi am atacat continuu. Pozniak însă m-a depăşit la lupta corp la corp. Decizia de 3—2 confirmă echilibrul disputei dintre mine şi el".

Ion Alexe: „Cred că în seara aceasta am reuşit să demonstrez celor care spuneau că nu sînt bun de box, contrariul. Am mari speranţe şi vă promit că mă pun mai serios pe muncă".

Kiril Pandov: „Poate nu trebuia să mă întîlnesc cu Alexe, la Sibiu, cu două luni în urmă. Cred că acest lucru m-a dezavantajat".

Gh. ILIUŢA

Răsplata victoriilor

La banchetul dat duminică seara de Comisia de organizare a C.E. de box, în onoarea participanţilor, au fost acordate numeroase premii. Astfel:

Cupa C.N.E.F.S.: campionului continental la categoria muscă, Constantin Ciucă şi lui Ion Monea, pentru cele mai multe participări la C.E. **Cupa C.O.R.:** campionului european al categoriei semigrea, Dan Pozniak (U.R.S.S.). **Cupă de cristal oferită de C.N.E.F.S.:** reprezentativei României, care a ocupat locul I în clasamentul (neoficial) pe naţiuni. **Cupă de cristal oferită de C.N.E.F.S.:** reprezentativei Uniunii Sovietice, clasată pe locul II. **Cupă de cristal oferită de C.N.E.F.S.:** reprezentativei Bulgariei, clasată pe locul III. **Cupa ziarului „Scînteia Tineretului":** celui mai tînăr campion străin Günter Meier (R.F.G.). **Premiul ziarului „Munca",** lui Aurel Dumitrescu, cel mai tînăr campion român. **Premiul TAROM** (o machetă de avion), pentru cea mai rapidă victorie: Valeri Tregubov (U.R.S.S.). **Premiul Uniunii Cooperativelor meşteşugăreşti,** celui mai tînăr participant la C.E.: Needham (Anglia). **Cupa Voinţa,** celui mai tehnic participant: Jakubowski (Polonia). **Trofeul Ingemar Johansson,** cupă acordată de A.I.P.S. lui Dan Pozniak (U.R.S.S.). **Premiile A. S. Loto-Pronosport:** Calistrat Cuţov (România) şi Valeri Tregubov (U.R.S.S.). **Premiul „Cartimex",** boxerului Seyfi Tatar (Turcia).

LA ROLAND GARROS A CĂZUT CORTINA

PARIS. — Au luat sfîrşit campionatele internaţionale de tenis ale Franţei. Ultima probă a turneului — cea de dublu mixt — a revenit cuplului Margaret Court (Australia) — Marty Riessen (S.U.A.) învingător cu 6—3, 6—2 în faţa perechii franceze Françoise Durr — Jean Claude Barclay.

FOTBAL PE GLOB

Uruguay — Anglia 1-2 la fotbal

MONTEVIDEO, 9. Întîlnirea internaţională amicală de fotbal dintre selecţionatele Uruguayului şi Angliei a revenit fotbaliştilor englezi cu scorul de 2—1 (1—0), prin golurile marcate pentru oaspeţi de Hurst şi Ball. Au jucat următoarele formaţii:

ANGLIA: **Banks — Wright, Labone, Moore, Newton, Mullery, Bell, Peters, Lee, Ball, Hurst.**

URUGUAY: **Maidana — Anchett, Pinas, Paz, Mujica, Montero, Matosas, Cortes, Cubilla, Silva, Morales.**

Programul săptămînii

MIERCURI: Ujpesti Dozsa — Newcastle United (al doilea joc al finalei C.O.T., în tur 0—3).

DUMINICĂ: preliminarii ale C.M.: **Danemarca — Ungaria** (grupa a II-a), **Bulgaria — Polonia** (grupa a VIII-a).

★

● Echipa Bulgariei a susţinut duminică un meci de verificare cu reprezentativa de tineret a Ungariei. Victoria a revenit fotbaliştilor bulgari cu 3—2 (2—1) prin golurile marcate de Bonev şi Dermendjiev (2).

Tiparul I. P. „Informaţia", str. Brezoianu nr. 23—25, Bucureşti

40368